

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

sobota, 8. oktober, 2022

Gal 3,22-29; Ps 105; Lk 11,28

Premišljajmo

»Blagor telesu, ki te je nosilo, in prsim, ki so te dojile!« Jezusov odgovor, ki še zdaleč ni kritika Marije, se v bistvu izkaže kot hvalnica njegovi materi: »Še bolj blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in se po njej ravnajo«. Katera mati ne bi bila vesela slišati tega o svojem sinu. Še bolj kot to, pa bi bila vesela, ko bi slišala, da je bila poslušna Božji Besedi in jo skrbno shranila v svojem srcu, da bi se po njej ravnala. Da, Marija je lahko ponosna na svojega sina Jezusa, srečna, da jo je Gospod izbral, da bi rodila Odrešenika sveta. Kakšna sreča je biti Božja Mati! Drugi stavek ni kritika Marije; nasprotno, poudarja pomen odnosa, ki ga mora imeti vsak od nas z Božjo Besedo: »Še bolj blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in se po njej ravnajo«.

Spomnimo se oznanila Jezusovega rojstva, izmenjave, ki jo je imela Marija z angelom Gabrijelom. Precej kratka izmenjava, seveda, a se konča z nepozabno besedo: »Marija pa je rekla: `»Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi! In angel je šel od nje«. Kaj reče Marija? To je sprejetje, skoraj želja in globoka volja, ki bi jo lahko prevedli na ta način: "Naj se mi zgodi po tvoji besedi!" S tem, ko se dá v vlogo služabnice, Marija ne izrazi le znamenje ponižnosti, temveč tudi svojo vero in celo svojo ljubezen, kajti biti božja služabnica je v Svetem pismu naziv slave. Marija je Gospodova služabnica, tako kot Abraham, Mojzes in preroki. Božji Duh, ki je bdel pri stvarjenju sveta (1 Mz 1,2), bo v Jezusovem spočetju pričel ustvarjanje novega sveta. Poleg tega, kdo je bolj kot Marija poslušal Gospodovo Besedo, jo ohranjal in uresničeval? Kdo je bolj kot Marija sprejel v svoje srce Duha Stvarnika, ki preobraža in pripravlja celotno človekovo bitje, da sprejme Besedo? Sprejeti Besedo pomeni živeti po njej tako, da se ji pustimo voditi. Beseda je Kristus.

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog... In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. (Jn 1,1-14). Svet ga ni poznal in sprejel, a Marija je rekla: »zgodi se mi po tvoji besedi!«.

Marija je pozorna na Božjo Besedo, ki jo sprejme, čeprav prekriža njene načrte in morda spravi Jožefa v tesnobo (Mt 1,19sl). Marija vstopa v Božje načrte, kot lahko razumemo iz Obiskanja, iz Magnifikata, iz Jezusovega darovanja v templju. Ali ni res Jezus tisti, ki deluje po svoji materi? Marija je ostala zvesta v tišini, ko je njen Sin vstopil v javno življenje; ostala je zvesta vse do križa. Z Marijo je Kraljestvo že tu. V Magnifikatu se Marija v celoti pokaže v službi Božjega ljudstva. V njej in po njej je oznanjeno odrešenje, se izpolni obljuba. Bog sam prihaja rešiti svoje ljudstvo; je tam, prisoten: Emanuel! V Mariji in v njenem lastnem uboštvi se izpolni skrivnost Blagrov. Marijina vera je vera Božjega ljudstva: ponižna vera, ki se nenehno pogloblja s preizkušnjami in različnimi dogodki, pa tudi s premišljevanjem o odrešenju, z velikodušnim služenjem, ki postopoma osvetljuje verujoči pogled vernikov (Jn 3,21; 8.31ss.). Zaradi te vere, ki je pozorna na ohranjanje Božje Besede, Jezus sam razglša za blagoslovljeno tisto, ki ga je nosila v svojem telesu (Lk 11,27sl).

Zaradi Božjega ljudstva Marija pristane, da bo rodila Božjega Sina. Ona predstavlja to ljudstvo in ga zavezuje, da sprejme odrešenje, ki ga ponuja Bog. Ali ni mar s svojo materinsko vlogo sionska hči (Sof 3,14; Lk 1,28), novi Jeruzalem? Ali ni Bog iztrgal Žene pred napadi zmaja (Raz 12,13-16),

druge Eve, katero je prevarala ista kača (2 Kor 11,3; 1 Mz 3,13)? Jezus je novi Adam in Marija nova Eva. Po njej je Božji Sin, edini Srednik, postal brat vseh ljudi in z njimi vzpostavil svojo organsko vez. Moške in žene ga težko dosežejo, ne da bi šli preko Cerkve, ki je njegovo telo (Kol 1,18). Odnos kristjanov do Marije je posledica tega temeljnega dejstva. Z Marijo smo povabljeni, da se zahvaljujemo, da pojemo in igramo našemu Bogu, da se neprenehoma spominjamo njegovih čudežev. Povabljeni smo, da slavimo njegovo presveto ime. Kakšno veselje je imeti Marijo za srca, ki iščejo Boga. Iščimo Gospoda in njegovo moč; neutrudno iščimo njegov obraz. Njegova ljubezen in nežnost nas pomirjata in spodbujata na poti poslanstva. Ob spominu na čudeže, ki jih storil v Mariji, v daru Sina, je naše poslanstvo najprej zahvala za zastojniški dar odrešenja, za novo stvarjenje, dar Besede in Duha, ki nas preobraža v podobo Sina. Naj bo naše poslanstvo, ki je zahvaljevanje, tudi način oznanjevanja Božjih čudežev, izražanje veselja ob spoznanju, da je odrešenje vsega človeštva ponujeno v Jezusu Kristusu, sinu Marije, Božjemu Sinu.

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*